

130 in da se uveri o tem, kaj vzrok je pravi,
potiplje brž z rokó se pomočnico,
ki službo vida mu takó obavi:

133 tak jaz razkrečil svojo sem desnico,
a črk našel, ki vrezal mi nad skranje
bil angel jih ključar, le — šestoríco;

136 v obrazu mojstra videl sem smehljanje.

V. 25 govori seveda o Luciferju. — V. 28: Briarej se je — po grški bajki — boril s svojimi brati giganti zoper bogove, Zevsa, Ateno, Apolona, Marta i. dr. Ti so gigante premagali; tretja slika (v. 31 nsl.) kaže Zevsa in njegove otroke, oborožene še z loki, gledajoče po poljani, kjer leže mrtvi obri (gigantje). — V. 34: Nimrod je zidal babilonski stolp. — V. 37: Nioba, grška kraljica (iz dobe pravljíc) je imela sedem sinov in sedem hčera; vsled tega se je takó prevzela, da je bogove zaničevala. Njen napuh je bil silno kaznovan: v enem dnevu so ji umrli vsi sinovi in vse hčere, ona sama pa se je spremenila v kamenit steber, ki se je neprenehoma solzil. — V. 43: Arahna je bila grška kraljična, odlična vezilja; v svojem napuhu je hotela tekmovati z božico Ateno, pokroviteljico vseh umetnosti in spretnosti; za kazen ji je boginja raztrgala vezenino, njo samo pa spremenila v pajklo (arachne = pajek). — V. 46: Roboam je bil vnuk Davidov;

rekel je ljudstvu: »Moj oče vas je tepel z biči, jaz vas bom pa s škorpionji.« Moral je bežati pred uporniki. — V. 49 nsl.: Erifila, ošabnica in gizdavka, je izdala svojega moža, slavnega junaka Amfiaraja, sovražnikom iz pohlepa po dragocenem nakitu; zato jo je ubil njen sin Alkmajon. — V. 52: Senaherib, oholi kralj asirski, se je bahal, da Bog še nikoli ni otel narodov iz njegovih rok. Angel božji pa je v eni noči pomoril 185.000 Asircev. Ko je Senaherib pribežal domov, v Ninive, sta ga ubila sinova v templju. 4. Kralj. — V. 55: Perzijski kralj Cir je hotel podjarmiti Scite; scitska kraljica To-miris pa ga je premagala, mu odsekala glavo in jo z besedami verza 57 vrgla v meh, poln krvi. — V. 62: Ilion - Troja. — V. 81: t. j. minila je ravnokar šesta ura dneva; mi bi rekli: poldne. — V. v. 100 nsl. nam Dante slika ožino tiste stolbe. Ponte Rubaconte (ki ga zdaj ni več) se je tako imenoval po svojem graditelju; cerkev pa še stoji, S. Miniato. L. 1299. se je bilo zgodilo, da je bil eden izmed mestnih očetov (priori) florentinskih iz zemljiške knjige en list iztrgal svojemu prijatelju na ljubo; drugi, načelnik mestne aprovizacije, je začel, da bi prej zabogetel, manjšo mero dajati. Ironično torej pravi Dante, da je Florenca občina »brez madeža in sence« (la ben guidata). — V. 127 nsl. je primera, ki dokazuje, kakó nenavadno ostro je Dante ljudi opazoval. — V. 134: skranje = senci; prim. Pleteršnik.

Ponoči.

Zvečer slonim tako
ob tihem oknu
in zrem v nebo.

Večje in večje vence
spletajo okoli hiš
temne sence.

Skroz tiho vas
rahlo trepeče, kot da v polju
pošumeva klas.

Sredi tihih zvezd
križ
krvaveč žari;
še hujšo, ko mi,
na križu Bog trpi
bolest.

V. Skuhala.

